

## CSALÁS



Két felesége volt. Úgy élt, hogy egyik sem vette észre a másikat. Ha a leugrom anyámhoz állítás tarthatatlannak bizonyult, a vidéki kiküldetés megtette, esetleg külföldi, de akkor ki kellett kapcsolni a telefont, nehogy az legyen, hogy felveszi, és betükköl a békává azzal a jellegzetesen magyar sikító hangjával vagy a Nyugati bemozdója, hogy vágányoknál vigyázz. Pesten is gond volt az ilyesimből. Űl a meghitt fészkekben, az egyik meghitt fészkekben, épp Vivaldi megy vagy szerelmeskedés előtt az Albinoni, és becsörög a másik feleség. Néha azért fel kellett venni, nehogy gyanút fogjon, az ablakot szélesre tárni, kihajolni, hogy élesben menjen az utcai zaj, és azt mondani, édesem, épp rohanok az utcán, a főnököm megőrjít, már megint el kell intéznem valamit a városban, és estére olyan hullá lesznek, hogy már ne is haragudj, de ne főzz vacsorát, még az is megtörténhet, hogy bent kell aludnom az irodában. Persze, hogy szar, én sem élvezem. Ennyi.

Ilyenkor azért van kis baj az egyik feleséggel, aki egyenesben hallja a mentegetőzést, kicsit gyanút fog, a főnök nem érdekli, viszont olyan keresztkérdéseket kezd feltenni, hogy anyád jól van, meg hogy nem kellene pszichiáterhez mennie, hogy ennyi idős korára is olyan erősen köti a fiát, mintha szerelmes lenne belé. Nem könnyű ilyenkor a pasinak, a fokozatos leválásról mindennap értekezést tartani. Bele lehet bolondulni a sok hazudozásba, széjjelhasad az embernek a személyisége, sehol sincs otthon, mégis mindenhol, még jó, hogy egyik nő sem akar azonnal gyereket. Néha sírdogálnak, hogy de jó lenne belőled még egy, csak kicsiben, aztán abahagyják, mert a nő úgyis megoldja, a pasiknál sosincs tervbe véve a folytatás, viszont ha véletlen becsúszik, és minden tiltakozásuk ellenére meglesz, akkor irtó büszké, hogy nem csak házakat építettek.

Ugye, szeretsz? Ezzel a mondattal kezdődött el a botrány. Az egyik feleség nem bírta tovább, szöveget ütött a fejébe, hogy lesz-e tovább, ha a pasi minden két hétben eltűnik, plusz érkezett egyszer egy hivatalos levél, hogy lejár a sírhely bérlete, ha nem hosszabbítja meg, a maradványokat átszállítják valami közös gödörbe. Elolvasta a levelet, igen, véletlen, nem akart ő kutakodni, de a pasi épp máshol, a levélen meg rajta, hogy prioritá, és össze is volt tűzve, ahogy a fontos okmányok. Kérdezte a pasit, ki ez a nő, csak nem az anyád, mire az elvörösödött, hebegett-habogott, hogy dehogy, épp tőle jövök, hanem a keresztanyám. A feleség azonban nem hitte el, ha megérkezett este a pasi, kiszáradt rántott hússal fogadta, a mosogatóba öntötte a söroket, a majonézt pedig egy hétig kint hagyta az asztalon, hátha szalmonellás lesz. Jó volt, csak ennyit kérdezett, és bevonult a hálóba hanyattfeküdni. A férfi sokáig dolgozott rajta, ennyi jár, ennyi igazán. A másik feleségnek nem volt semmi feltűnő, vadás marhát tálalt a gyertyafényes asztalnál, s miután jól beboroztak, megtett mindent, hogy a férfinak jó legyen. A pasi azonban gondban volt, felpuffedt a hasa a sok földi jótól, és hiába volt alhasi vérbősége, az utolsó pillanatban elment a kedve az egésztől. Most mondd meg, mit csináljak veled, kérdezte a nő kétségbeesve, és még gyöngédebb lett, amitől a pasi mérges, összetörte az egész tányérkészletet.

Hova mész, kérdezte az egyik, aztán kérdezte a másik, de ő egyre kevesebbet mondott, csak annyit, hogy végleg el, ha zaklatsz, amitől mindkét feleség megrémült, hogy ez az egyetlen, nekik rendelt pasi végérvényesen kitorli magát az életükből, és akkor odavész a sok meghitt óra, a hitvesi ágymeleg, a jövőbeni remények és mind a belefeccölt energia, leszakad a másik felük, kitépődik a szív, és nem lesz már, ami dobogjon ott haláluk pil-



lanatáig. De nem merték kirúgni sem, mindkettő meg volt győződve róla, hogy szeretőt tart, akit úgyis otthagytak, ha szépen kibekkelik ezt az átmeneti időt. A kisördögök azonban nem alusznak, sugdosták csak a fülbe, hogy most belemegy a másik nőbe, a szó egyszerű értelmében beleteszi magát, és akkor azt érezték, ez undorító, és hányingerük lett, hogy ha hazajön, akkor lehet-e majd érezni a pasin a másik nő ágyékának szagát, és hogy ez egyben perverz is, mert olyan, mintha a két nő is egyesülne, mert ha a pasi mindkettővel, akkor már ők is együtt, olyan, mint valami leszbikus izé, épp hogy csak annyi, hogy köztük van a pasi. A pasi füttyije. Na nem úgy, ahogy a nép egyszerű leánya gondolta, hogy megfújja a csodatévő sípot, és akkor ott terem a tündér vagy az angyal, az idő megáll, és minden rendben ezentúl. Mert nem gondolt a nép leánya arra, hogy abból nem lesz gyerek, és általában nem ez a póz dívik, hanem tényleg az összeakadás, ami ugye olyan, hogy nagy gáz, ha sokféle akad az ember; mert akkor nincs biztonságos felfüggesztés a világ tengelyére, magányos lesz, nem tudja eldönteni, hogy az a kapu befogadta-e, vagy csak próbálkozik mindenütt, hogy bejusson, de egyik sem engedi tovább.



A pohártörések, pofonok és sírásig menő veszekedések nem hoztak eredményt, egyik nő sem tudta kivívni, hogy a pasi otthon maradjon. Mert a pasi nem másé, hanem magáé, és ezt a magát nem lehet megszerezni, még csak meghódítani sem, hanem simulni kell hozzá, ami jó szerencse esetén tényleg a nagy szerelmet jelenti.

A nő viszont azt szereti, ha hozzá simulnak. Ezért a két feleség külön-külön úgy döntött, magánnyomozót fogad, mert nem bírták elviselni a kétkedést, a gyanút, ami úgy fúrta be magát a szívük közepébe, hogy minden percben sajgott, és nem is a csalattatás, hanem a bizonytalanság és a hazugság fájt, ami egy az egyben nem sugallhat mást, mint hogy idegek és vetélytársak egymás számára, nincs az a békés hazatalálás, amire úgy vágyik az ember, mint arra, hogy meghaljon.

Nem tudott egymásról a két nő, de olyanok voltak, mint az ikrek, bármennyire is különböztek egymástól. Az egyik feleség délelőtt tíz órakor fogadta az ipszilon ügynökség magánnyomozóját, elmondta a pasi koordinátáit, és kifizette az első összeget. A másik délután fél négykor ment be a hivatalba, a legjobb nyomozót ajánlották neki, le is ültek háromnegyed hatkor, amikor a nyomozó visszaérkezett egy melójából. Megállapodtak, hogy egy hónapig nézi, aztán meglátják, fényképeket is készíthet, de legjobb lenne lehallgatni a telefonját, esetleg hangfelvételt készíteni a külön útjairól.

Az első magánnyomozó körülbelül egy hónap múlva jelentette, hogy van valami, azt állította, a férj valóban külön utakon jár, de teljes bizonyosság nincsen, csak annyit tud tényszerűen elmondani, hogy a pasi szíve fogságba került, adott órákban taxival, gyorshajtással, bármi áron, hegyeken-völgyeken át rohan valahová, majd onnan felajzottan, lángvörös ábrázattal távozik, egy méterrel a föld fölött jár, és nincs az, ami meggátolná abban, hogy odamenjen. De ki az a nő, kérdezte a feleség, mire a magánnyomozó nem tudott választ adni, mert mint állította, a férfi egy kapun belépett, és aztán a nagy tömegben tovább már nem tudta követni. Valószínűleg sejti, hogy követik, ezért csalafintaságból kerülőutat tesz, és direkt a csúcsporgalmon át vonul, hogy a nyomozó elveszítse szem elől.

A másik feleségnek korábban lett meg az eredmény, hozta a dektív a kis hangfelvételét, meg is hallgatták a gyanús beszélőket, amikor a pasi olyanokat mondott, hogy gyorsabban, meg istenem, de szép, és hogy mekkora gyönyör, ha bent van. És kérdezte a nő, hitelt érdemlően megállapítható-e, hogy van valakije a



férjének, plusz kérheti-e, ha akár túlórán azt is kiderítené, hogy hívják a kis kurvát, mire a magánnyomozó azt mondta, hogy még várni kell a végső eredményig, mert a család még nem nyert tökéletes bizonyítást.

A pasi azonban rendbejött odahaza, hol itt, hol ott, virágcsokrokkal állt elő, és elmosogatott, szerelmes szókat suttogott a nők fülébe, dicsérte a kerek formáikat és mind a sok nyílást, erő lett benne élni, és minden alkalommal az örömig jutott. Boldogság öntötte el a nők szívét, valójában hagyták is volna ezt az egész lüke féltékenykedést meg elégedetlenséget, csak azt nem értették, miért nem jut eredményre a nyomozó. Ilyen a nő, valahogy mindig azt hiszi, hogy a világ legklasszabb női közül az egyetlen, ha a férfi szerelmes elragadtatásban magához öleli.

A nyomozóirodában nagy volt a hajítás, számtalan féltékeny férj és feleség követelte a végső bizonyosságot, hogy ha már rossz, legyen látszatja, és ne legyen több smúzolás meg botrány. A főnök a pénzt szerette, amit leperkált neki az alomba tartozó, sok-sok bukott rendőr; lecsúszott katonatiszt és tévés személyiségből bűnüldözővé átvedlett riporter. Az ügyeket azonban titokban tartották egymás előtt, ez alapvető erkölcsi követelmény, hogy az ügyfél titka az hétpecsét. Rakosgatták az iratokat, mire az egyik megkérdezte a másikat, hogy miért van annyira felajzva. Erre a másiknak fennakadt a szeme, hogy miért, ugyan már, a munka nemesít, de most rohanni kell, nézett az órájára, nehogy lekésse a találkozót.

Már megint elmész? – kérdezte az egyik feleség épp szerdán délután a férjétől, amikor azt tervezte, beraknak egy hollywoodi szerelmes filmet, majd egymás testén fogják elfogyasztani a tejfölös báránnyalatkákat, aztán citromkarikákkal folytatják egészen a fényes végkifejletig. A férfi csillogó szemmel búcsúzott, mire hazajövök, hűtsd be a pezsgőt, mert ünnepelünk, mondta, és száguldott is tova a ki tudja, merre útjain. A másik feleségnek üzenetet hagyott, hogy bújj, bújj zöld ág, nyitva van az aranykapu, és hogy meg van veszve azért, hogy bebújhasson rajta. A feleség aznap este több orgazmust is átélt, ilyen az a virtuális szerelem időnként, hogy elég egy szó, és máris fent van a csúcsokon.

Az első magánnyomozó másnap részletesen beszámolt a feleségnek a külön töltött időről, azt mondta, csak az a furcsa, hogy nem mindig látszik rajta az élvezet, megy az utcán és magában morog, hogy vesztettünk, így nem lehet, hogy valaki nem adja át magát, máskor meg hogy jó, jó, nem győzhet le senki, megesszük mi reggelire a világot. A másik detektív meg azzal állt elő, hogy erős gyanúja van arra, amit a feleség állít, noha hozzá kell tenni, a férj szájából elhangzott az a reménykeltő mondat is, hogy azért nem kéne övön alul rúgni, vagyis nem kizárt a tettlegesség, de összességében nem túl rózsás a helyzet, merthogy mi másért is ordítózná aztán, hogy berosál ettől a szenvedélyes iramtól, meg micsoda szép mozdulatok, és aztán főleg, hogy nemcsak a testfelépítése, de a stílusa is isteni, ahogy zsonglőröködnék és küzdenek egymással szívből-lélekből, az meg annyira fenomenális, hogy ennél nincs csudálatosabb a földkerekségen.

Csak nagy sokára derült ki, úgy télvíz kezdetén, amikor mindenki bekuckózik a zugába, és alig van élet a városban, nem hogy játék – ahogy a magánnyomozó két ízben is részletesen beszámolt az eddig végzett munkáról –, hogy jobb, ha széjjelmennek, mert van ennek a férjnek egy szeretője, akitől előreláthatólag sosem szakad el, és hiába no, de azokat a csúcsokat akarja. Ez a csúcs pedig nem volt más, mint ahol együtt örültek a két feleség által véletlen és sorsszerűen megbízott egyetlen detektívvel, ültek a lelátón, és mámorosan rágták a szotyit, végre élet költözött beléjük, a nyomozó a fontosabb pillanatokban bekapcsolta a diktafonját, olyan volt, akár egy pap, rátette a pecsétet a bonthatatlan frigyre, hogy ők akkor már egyben vannak: ott, ahol a legtöbbször betalál a férfi, és ezért mennyei boldogság a jutalma.

